

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010117
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6920010117.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci odsúdeného P. X. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 4. mája 2023, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 08. februára 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného P. X. zamieťa.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 08. februára 2023 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 420 Tr. por. s použitím § 419 ods. 1 Tr. por. per analogiam a § 50 ods. 4 Tr. zák. odsúdenému P. X. nariadil vykonať trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 27.03.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.06.2020, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. s poukazom na § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd odsúdeného zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 08. februára 2023 sťažnosť, ktorú bližšie nezdôvodnil a ani neskôr písomne nedoplnil.

Podľa § 192 ods. 1/ písm. a/, b/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 27.03.2020 bol P. X. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 10.06.2020 a od tohto dátumu mu plynula skúšobná doba, ktorá trvala do 11.06.2022.

Z výpisu centrálnnej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že odsúdený sa počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia dopustil dvoch priestupkov, pritom v jednom prípade išlo o priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a v jednom prípade išlo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1190 Zb. o priestupkoch. Z obsahu predloženého spisového materiálu ďalej vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/16/2022 zo dňa 28.02.2022

bol odsúdený uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za skutok spáchaný dňa 12.09.2021, teda počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v posudzovanej veci, za čo odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz však nenadobudol právoplatnosť, z dôvodu odporu podaného cestou obhajcu.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

V súvislosti s rozhodovaním o podmiennečne odloženom treste odňatia slobody doterajšia súdna prax jednoznačne konštatuje, že esenciálnou zložkou pre rozhodnutie súdu je skutočnosť, či odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby viedol riadny život. Pokiaľ ide o riadny život, uvedenému pojmu zodpovedá také správanie posudzovanej osoby, pri ktorom táto osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci nemusí sama o sebe vždy znamenať, že podmiennečne odsúdený vedie riadny život a naopak. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmiennečne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom, alebo nevyhovel uloženým podmienkam (nenahradiť škodu spôsobenú trestným činom, resp. nezaplatil zameškané výživné, ak boli uložené). Podmienka vedenia riadneho života je splnená najmä vtedy, ak podmiennečne odsúdený plní základné povinnosti občana tak v súkromnom živote, ako aj voči spoločnosti. Riadny život preto nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. Z uvedených zásad vyplýva, že pre konštatáciu, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život musí byť preukázané, že odsúdený závažným spôsobom porušuje normy spoločenského správania sa.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je nepochybné, že odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, keďže sa počas jej plynutia dopustil dvoch priestupkov, a to dňa 16.05.2021 priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., teda ako správne konštatoval prvostupňový súd, sa jedná o konanie rovnorodého charakteru, za ktoré bol odsúdený a ďalej sa dňa 11.08.2021 dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 14 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. Uvedené spáchané priestupky odsúdeným je nutné považovať za také vybočenie zo života riadneho občana, ktoré u neho odôvodňuje nariadenie vykonania nepodmienečného trestu odňatia slobody. Navyše odsúdený bol počas plynutia skúšobnej doby v posudzovanej veci neprávoplatne uznaný vinným, za skutok spáchaný počas plynutia skúšobnej doby. Súhrnne je preto potrebné konštatovať, že podmiennečné odsúdenie tak zjavne nesplnilo svoj účel a odsúdený vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 50 ods. 4/ Tr. zák. Okresný súd tiež postupoval správne, keď odsúdeného na výkon tohto trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.